Р Е Ш Е Н И Е
№ 3265

гр. София, 16.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 25 състав,** в публично заседание на 07.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **2842** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на адв. Г. М., като пълномощник на А. В. П. от [населено място], [община], срещу УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. №02-200-6500/7760 от 23.10.2012г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие" за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по реда на Наредба №2/21.02.2011г. за специалните изисквания за участие в одобрените схеми за национални доплащания и за специфично подпомагане.

В жалбата и в уточняваща молба вх. №20417/24.07.2013г. са изложени доводи за недействителност на оспорвания административен акт, В ЧАСТТА на удържаната сума в размер на 2699.94 лева, посочена в Таблица 2: „Извършени плащания", неразделна част от процесното Уведомително писмо. Жалбоподателката твърди, че с Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) №01-6500/24074 от 13.04.2011г. са й били наложени санкции в размер на 10932.01 лева по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП). Поддържа, че цялата недължимо платена й сума е била възстановена по сметка на Държавен фонд „Земеделие" (ДФЗ) с платежни нареждания от 21.05.2012г. и от 30.07.2012г., като е останала неизплатена единствено начислената лихва в размер на 1158.73 лева. Предвид на това счита, че субсидията за 2011г., оторизирана с процесния административен акт е била незаконосъобразно удържана. Моли съда да отмени Уведомително писмо изх. №02-200-6500/7760 от

23.10.2012г., в оспорваната му част.
Ответникът – изпълнителен директор на ДЪРЖАВЕН ФОНД ЗЕМЕДЕЛИЕ, (ДФЗ), оспорва жалбата. В писмено становище от 29.11.2013г. и чрез процесуалния си представител излага доводи за законосъобразност на оспорвания административен акт и моли съда да остави жалбата без уважение. Подробни доводи в тази насока излага и в писмени бележки. Не претендира за разноски.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.
Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, с който пряко и непосредствено се засягат права и законни интереси на жалбоподателката и който по силата на чл.120 от Конституцията на РБългария подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.
Подадена е от активно легитимирано лице – адресат на акта и в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.3 във вр. с ал.1 АПК. От представената по делото административна преписка се установява, че първоначално А. П. е оспорила Уведомително писмо изх. №02-200-6500/7760 от 23.10.2012г. по административен ред пред министъра на земеделието и храните. Жалбата, ведно с административната преписка са били изпратени на горестоящия административен орган с придружително писмо изх. №02-0400/446 и видно от отбелязването са постъпили при последния на 20.02.2013г. от която дата е започнал да тече срокът за произнасяне. Този срок съгласно чл.97, ал.1 АПК е изтекъл на 06.03.2013г. от която дата е започнал да тече преклузивният 14-дневен срок за оспорване на първоначалния административен акт пред съда.
Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА, по следните доводи:
Жалбоподателката е земеделски стопанин по смисъла на §1, т.23 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители (ДР ЗПЗП). В това си качество, на 02.05.2011г. А. П. е подала Заявление с уникален регистрационен номер (У.) 315449 за подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011г., в това число и по Схемата за поддържане на производството на краве мляко в икономически уязвими ферми, обвързана с производството (СНДКМ1).
С процесното писмо от 23.10.2012г. жалбоподателката е уведомена за оторизирана субсидия по СНДКМ1, в размер на 2699.94 лева. В Таблица №2, неразделна част от оспорвания акт, освен оторизираната сума са посочени и размерът на удържаната сума - 2699.94 лева, както и размерът на реално изплатената на земеделския стопанин субсидия – 0.00 лева. Под таблицата е указано, че колоната „Удържана сума” отразява приспаднати от оторизираната субсидия суми, в резултат на санкции от предходни периоди или недължимо оторизирани суми, за които е издаден Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ), или приспаднати суми от изискуеми задължения по други схеми и мерки, администрирани от ДФЗ.
Настоящият решаващ състав приема, че процесното Уведомително писмо, в оспорваната му част за удържаната сума от 2699.94 лева, е постановено при пълна липса на мотиви, тъй като в него не са посочени фактическите и правните основания за издаването му. От акта по никакъв начин не може да се направи извод на кое от трите самостоятелни основания, изброени под Таблица №2 е извършено прихващането: а) дали поради наложени санкции от предходни периоди или б) поради

недължимо оторизирани суми или в) поради наличие на изискуеми задължения по други схеми и мерки, администрирани от ДФЗ. В оспореното Уведомителното писмо липсват каквито и да е данни за това налагани ли са на А. П. санкции от предходни периоди, с какъв акт, влязъл ли е той в сила, респективно подлежи ли на предварително изпълнение и на какво основание; има ли жалбоподателката изискуеми задължения към ДФЗ, в какъв размер са тези задължения, кога са възникнали, по кои конкретни схеми и мерки са и кога са станали изискуеми; оторизирани ли са на П. суми за които в последствие е установено, че са недължимо платени с влязъл в сила АУПДВ.

Неизлагането на мотиви е съществен порок на акта и всякога е основание за неговата отмяна, тъй като не дава възможност на страните за защита и препятства правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност.

Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. Такива според ТР №16/1975г. са случаите, когато мотивите са изложени в съобщението, с което се уведомяват страните за издаването или за отказа да бъде издаден исканият административен акт, та даже и в съпроводителното писмо, с което жалбата се изпраща за разглеждане на по-горния административен орган. Основание за това решение на ОСГК е обстоятелството, че допълнителното излагане на мотивите позволява на страните своевременно да се запознаят със съображенията, по които е издаден актът, и да организират защитата си срещу него. Недопустимо е обаче, мотивите да бъдат посочени едва при съдебното обжалване, доколкото страната е била напълно лишена от възможността да разбере причините, довели до постановяване на конкретното решение и съответно да организира адекватно защитата си, а за съда е невъзможно да извърши съдебен контрол за законосъобразност.

В процесния случай мотиви на акта не се съдържат в предхождащи документи, нито са изложени в уведомлението до жалбоподателя или в съпроводително писмо до горестоящия административен орган. Напротив, видно от придружителното писмо (изх. №02-0400/446 от 19.02.2013г.) с което части от административната преписка са били изпратени до министъра на земеделието и храните, ответникът се е ограничил да декларира, че сумата от 2699.94 лева е удържана законосъобразно, в резултат или на санкции от предходни периоди или на издаден АУПДВ, без да ги посочи еднозначно, да ги приложи като част от преписката въз основа на която горестоящият орган да вземе обосновано решение и без да ангажира доказателства влезли ли са в сила актовете за които се твърди, че са дали повод за извършване на прихващането. Едва в първото по делото открито съдебно заседание на 10.02.2014г., ответникът е посочил, че процесната сума е удържана по силата на Уведомително писмо №02-200-6500/4997 от 02.10.2011г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010г., с което на жалбоподателката П. са били наложени санкции за бъдещ период в размер на 5442.63 лева по СЕПП и 54.04 лева по Схемата за национални доплащания (СНД).

По делото не се твърди и въпреки изричните указания на съда не са ангажирани доказателства за това било ли е съобщено на жалбоподателката Уведомително писмо №02-200-6500/4997 от 02.10.2011г. за което се твърди, че е станало основание за извършване на прихващането с оторизираната й субсидия по СНДКМ1 за 2011г. Следователно по делото не е било безспорно установено обстоятелството влязло ли е в сила Уведомително писмо №02-200-6500/4997 от 02.10.2011г. и съответно представлява ли последното изпълнително основание по смисъла на чл.268, т.1 АПК.
Освен това, не е спорно между страните и съдът приема за установено с косвени доказателства, че на жалбоподателката е бил издаден АУПДВ №01-6500/24074 от 13.04.2011г. за недължимо получени суми в размер общо на 9421.63 лева, от които: 8232.07 лева – главница и 1189.56 лева лихви. Видно от приети и неоспорени по делото платежни нареждания от 21.05.2012г. (рег. №В.) и от 30.07.2012г., на основание издадения АУПДВ жалбоподателката е възстановила по сметка на ДФЗ част от недължимо платената й сума, в размер общо на 8232 (осем хиляди двеста тридесет и два) лева и е останало да дължи лихва в размер на 1189.56 лева.
Доколкото в оспорвания административен акт не са посочени фактическите основания за извършеното прихващане на сумата от 2699.94 лева от оторизираната субсидия за 2011г. за жалбоподателката е било невъзможно да разбере на какво основание е сторено това, дължима ли е тази сума в действителност и съответно да организира защитата си срещу оспорвания акт. Липсата на мотиви прави невъзможно упражняването и на съдебния контрол за законосъобразност доколкото по никакъв начин не се установява дали е налице валидно правно основание за извършеното прихващане, какво е то – АУПДВ или санкции, наложени за предходни периоди, какъв е точният размер на задължението, установено по някой/някои от начините посочени под Таблица №2, ликвидно ли е това задължение – установено по основание и размер, представлява ли последното изпълнително основание, съгласно чл.268 АПК.
По изложените доводи съдът приема, че Уведомително писмо изх. №02-200-6500/7760 от 23.10.2012г., В ЧАСТТА за удържаната сума в размер на 2699.94 лева, е незаконосъобразен административен акт и като такъв следва да бъде отменено.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25$^{-ти}$ състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. №02-200-6500/7760 от 23.10.2012г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по реда на Наредба №2/21.02.2011г. за специалните изисквания за участие в одобрените схеми за национални доплащания и за специфично подпомагане, В ЧАСТТА за удържаната сума в размер на 2699.94 лева (две хиляди шестотин деветдесет и девет лева и 0.94) лева, отразена в Таблица 2 – Извършени плащания (в лева).

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария, в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова